

Preekschets – Verrast door vreugde

n.a.v. Lucas 7: 1-10

door ds. Marius van Duijn

1. Inleiding

Het thema 'Verrast door vreugde' komt van het gelijknamige boek van C.S. Lewis. *Surprised by joy* komt uit in 1955 en is het ontdekkingsverhaal van Lewis; hoe hij van atheïst christen wordt. Het is tegelijkertijd meer dan een privéstory; het is een uitnodiging om verder te kijken dan het gewone. In het gewone licht het bijzondere op. Als je naar één persoon kijkt, heb je een verhaal. Zo kun je door mensen iets van God ontmoeten, waar en in welke cultuur ze zich ook bevinden.

In de westerse wereld is er een overvloed aan mogelijkheden om informatie over bijbelgedeelten te lezen of op te zoeken. Deze digi-taal wordt in toenemende mate ook voor studenten en voorgangers in andere delen van de wereld toegankelijk. Deze schets is dan ook niet bedoeld als zoveelste informatietoevoeging, maar als een prikkel om in de eigen overdenking van het bijbelgedeelte verrast te worden door de vreugde van Jezus Zelf. Zodat de ontdekkersvreugde de verkondiging doortintelt.

2. Bijbelgedeelte (HSV, NBV)

Zowel de HSV als de NBV zijn hier afgedrukt omdat beide vertalingen in de praktijk van kerkdienst en bijbelstudie worden gebruikt. Het gebruik van meerdere vertalingen maakt ons alert en attent op diverse details en nuanceringen die bij het gebruik van één vertaling minder opvallen.

<p>Lucas 7: 1-10</p> <p>1. Nadat Hij al Zijn woorden beëindigd had ten aanhoren van het volk, ging Hij Kapernaüm binnen.</p> <p>2. En een slaaf van een zekere hoofdman over honderd, die hij zeer waardeerde, was ziek en lag op sterven.</p> <p>3. Toen hij over Jezus gehoord had, stuurde hij de oudsten van de Joden naar Hem toe en dezen vroegen Hem te komen en zijn slaaf gezond te maken.</p> <p>4. Toen die bij Jezus gekomen waren, smeekten zij Hem indringend en zeiden: Hij is het waard dat U dat voor hem doet,</p> <p>5. want hij heeft ons volk lief en heeft zelf de synagoge voor ons gebouwd.</p> <p>6. En Jezus ging met hen mee, maar toen Hij niet ver meer van het huis was, stuurde de hoofdman enkele vrienden naar Hem toe om tegen Hem te zeggen: Heere, doe geen moeite, want ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt.</p>	<p>Lucas 7: 1-10</p> <p>1. Toen Jezus aan het eind was gekomen van zijn toespraak tot de menigte ging hij Kafarnaüm in.</p> <p>2. Een centurio die daar woonde had een slaaf die ernstig ziek was en op sterven lag; de centurio was erg op deze slaaf gesteld.</p> <p>3. Toen hij over Jezus hoorde, zond hij enkele Joodse leiders naar hem toe om hem te vragen bij hem te komen en zijn slaaf van de dood te redden.</p> <p>4. Toen ze bij Jezus waren gekomen, drongen ze er bij hem op aan mee te gaan. Ze zeiden: 'De man die u dit verzoekt, verdient het dat u hem deze gunst bewijst.</p> <p>5. Want hij is ons volk goedgezind en heeft voor ons de synagoge laten bouwen.'</p> <p>6. Jezus ging samen met hen op weg. Hij was al niet ver meer van het huis verwijderd, toen de centurio enkele vrienden naar hem toe stuurde met de mededeling: 'Heer, spaar u de moeite, want ik ben het niet waard dat u onder mijn dak</p>
---	--

<p>7. Daarom heb ik ook mijzelf niet waard geacht naar U toe te komen, maar spreek een woord en mijn knecht zal genezen zijn.</p> <p>8. Want ik ben ook iemand die onder gezag van anderen gesteld is, en heb zelf soldaten onder mij; ik zeg tegen de een: Ga! en hij gaat; en tegen de ander: Kom! en hij komt; en tegen mijn slaaf: Doe dat! en hij doet het.</p> <p>9. Toen Jezus dit hoorde, verwonderde Hij Zich over hem, en Hij keerde Zich om en zei tegen de menigte die Hem volgde: Ik zeg u: Ik heb zelfs in Israël zo'n groot geloof niet gevonden.</p> <p>10. En toen zij die gestuurd waren, in het huis teruggekeerd waren, vonden zij de zieke slaaf gezond.</p>	<p>komt.</p> <p>7. Daarom ook achtte ik mij niet waardig om zelf naar u toe te gaan. Maar u hoeft maar te spreken en mijn knecht zal genezen zijn.</p> <p>8. Ook ik ben iemand die onder andermans gezag staat en zelf weer soldaten onder zich heeft, en als ik tegen een soldaat zeg: "Ga!" dan gaat hij, en tegen een andere: "Kom!" dan komt hij, en als ik tegen mijn slaaf zeg: "Doe dit!" dan doet hij het.'</p> <p>9. Toen Jezus dit hoorde, verbaasde hij zich over hem; hij keerde zich om naar de menigte die hem volgde en zei: 'Ik zeg jullie, zelfs in Israël heb ik niet zo'n groot geloof gevonden!'</p> <p>10. Toen de vrienden van de centurio terugkeerden naar zijn huis, troffen ze daar de slaaf in goede gezondheid aan.</p>
---	---

3. Exegese

3.1 Algemene opmerkingen over het Evangelie van Lucas

- Gericht op de welwillende geïnteresseerden, zoals Theofilus. Lucas richt zich in hem op mensen van buiten de geloofskring die wel eens meer willen weten. Geloof is geen verzinsel, maar vindt houvast in de historie.
- Theofilus is waarschijnlijk een geloofsleerling die de eerste stappen van kennismaking achter de rug heeft en op het geloofspad extra overtuiging nodig heeft. Lucas neemt daarvoor de moeite met dit eerste boek, het Evangelie over Jezus.
- Blijkens de respectvolle aansprektitel in Lucas 1 is Theofilus nog geen broeder in de Heere: bij de inleiding van het boek Handelingen heeft hij zich waarschijnlijk al laten dopen.
- Handelingen volgt op het Evangelie van Lucas. Handelingen is deel van een tweeluik dat de gang van het Woord beschrijft van Jeruzalem tot Rome: van het hart van de God van Israël, die troont op de Sion naar het Capitool, de belangrijkste van de zeven heuvels van de hoofdstad van het Romeinse rijk. Gods rijk breekt door tot in het centrum van de wereldmacht.
- Schrijver is, volgens de overlevering, de bekende reisgenoot van Paulus, die volgens Irenaeus 'het door deze apostel gepredikte Evangelie heeft vastgelegd in een boek'.

3.2 Vers voor vers

- Nadat Hij al Zijn woorden beëindigd had ten aanhoren van het volk, ging Hij Kapernaüm binnen.*
- En een slaaf van een zekere hoofdman over honderd, die hij zeer waardeerde, was ziek en lag op sterven.*

In de opbouw van deze passage vallen een aantal zaken op.

- De nauwe verbinding met het voorafgaande van de Veldrede, zoals de befaamde toespraak van Jezus in het Lucasevangelie wordt genoemd. Er begint hier niet een nieuw gedeelte; Lucas start dan meestal met 'en het geschiedde'.

- De genezing vindt aan de rand van het verhaal plaats: vers 1 en 2 en vers 10, een wonder op afstand dus. Datzelfde geldt ook voor de ontmoeting tussen Jezus en de centurio; beiden ontmoeten elkaar niet fysiek. Blijkbaar overbrugt de geestelijke dimensie van het gebeuren de afstand tussen beiden.

De mensen waren bij Jezus gekomen om te horen en genezing te vinden (6: 18). In hoofdstuk 7 gebeurt dat; het voorgaande krijgt vervulling (pleroo) in wat nu gebeurt. Wat Jezus sprak is woord en daad in één, een woord met macht. De oproep om vijanden lief te hebben (6: 27) wordt hier vervuld door een vijand die het volk van God liefheeft. Het Woord gaat in op de praktijk van alledag: Jezus gaat Kapernaüm binnen (in 1-10 staan maar liefst 17 werkwoorden van beweging). Hier was Hij vertrouwd met de mensen, vierde de sabbat en gaf onderricht aan de bevolking. Het maakte diepe indruk; Hij sprak er met gezag (4: 31v)! Een enorm wonder heeft er plaatsgevonden: een decibel-demon is tot stille erkenning gekomen van de macht van Jezus. Hij vlucht en laat de bezetene voor levend achter aan de voeten van Jezus.

De aandacht voor een slaaf mag opmerkelijk heten. Het was voor de gemiddelde Romein niet meer dan economisch kapitaal, een ding, meestal ont-persoonlijkt. Hoe de relatie tussen beiden precies is geweest, van persoonlijke, vertrouwelijke of meer praktische aard, is niet duidelijk. De hoofdman vindt hem van waarde. Het hart spreekt zomaar een andere taal dan de muren van rangen en standen aangeven. Intussen is de slaaf bijna aan zijn eindje (telos) gekomen.

3. Toen hij over Jezus gehoord had, stuurde hij de oudsten van de Joden naar Hem toe en dezen vroegen Hem te komen en zijn slaaf gezond te maken.

4. Toen die bij Jezus gekomen waren, smeekten zij Hem indringend en zeiden: Hij is het waard dat U dat voor hem doet,

5. want hij heeft ons volk lief en heeft zelf de synagoge voor ons gebouwd.

De genezing aan de rand (1/2 en vers 10) geeft focus aan het frame van de verzen 3-9. Maar daarbinnen zijn ook een paar bewegingen zichtbaar. Vanuit het huis naar Jezus, van Jezus naar het huis en opnieuw vanuit het huis van de centurio naar Jezus en ten slotte de oproep die over de rand van het verhaal heengaat en de hoorders in het hart aanspreekt: waar is uw geloof?

De roep, letterlijk echo (4: 37), van Jezus is uitgegaan en vindt een verre ontvanger: de centurio. Eén van de Romeinen met een hoge positie die in het tweeluik van Lucas genoemd worden (Handelingen 10, Cornelius; Handelingen 27, Julius). Hij behoort niet tot de eerst aangesprokenen, maar is wel de eerste die spreekt na de veldrede; een vreemdeling die terechtkomt en het heil voor alle volken beaamt. Het geloof is de echo is van wat hij van Jezus hoorde; woorden van zijn prediking over het aangename jaar des Heeren, woorden van genezing, bevrijding, de wonderbare visvangst, de melaatse die aangeraakt is, de verlamde die zielsgelukkig weer huppelt.

Het woord voor 'gezond maken' is het woord '(compleet) redden'; ook deze slaaf gaat zonder Jezus

reddeloos naar zijn einde.

Lucas geeft de worsteling weer: een jood en een heiden gaan niet zomaar met elkaar om. Soms zit er zelfs een muur tussen, in elk geval afstand. De centurio is evenwel dichterbij gekomen. Was hij een bekeerling, een Godvrezende? Het staat er niet, je vermoedt het wel. Klaarblijkelijk heeft de centurio een goed netwerk: hij kan een complete groep oudsten naar Jezus zenden (!). Hij denkt met deze volksgenoten een goede entree te hebben bij Jezus.

Het woord 'zenden' komt gevarieerd een aantal keren terug (vers 3, 6, 8). Er is sprake van twee gezantschappen: de eerste uit de officiële kring, de tweede uit de vriendengroep van de centurio. De eerste groep benadrukt het warme hart dat de centurio aan het volk van God betoond heeft: alsof hij met eigen hand de synagoge gebouwd heeft, zo wordt zijn donatie getypeerd. Alle respect voor deze man: qua afkomst achtergesteld, heeft hij nu toch wel een streepje voor. Zijn handen tonen zijn hart: hij geeft om het volk.

Het woord 'waardig' komt in diverse soorten terug: de slaaf was de centurio al veel waard, hier is de centurio het waard om zijn vraag positief beantwoord te zien. Het verzoek is meer dan vriendelijk: het is een smeking om een positief signaal. Geef hem wat hij waard is.

6. En Jezus ging met hen mee, maar toen Hij niet ver meer van het huis was, stuurde de hoofdman enkele vrienden naar Hem toe om tegen Hem te zeggen: Heere, doe geen moeite, want ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt.

7. Daarom heb ik ook mijzelf niet waard geacht naar U toe te komen, maar spreek een woord en mijn knecht zal genezen zijn.

8. Want ik ben ook iemand die onder gezag van anderen gesteld is, en heb zelf soldaten onder mij; ik zeg tegen de een: Ga! en hij gaat; en tegen de ander: Kom! en hij komt; en tegen mijn slaaf: Doe dat! en hij doet het.

Juist hier komt een vreemde wending in het verhaal. Tot dusverre eigenlijk heel 'vanzelfsprekend': wie goed doet, goed ontmoet. Deze vriendelijke vreemdeling mag de gunst ten deel vallen van genezing ten gunste van zijn slaaf. Het plussen en minnen gaat vanzelf: bij hem is de genezing en de genezer op het juiste adres. Jezus lijkt daarin gewoon mee te gaan. Naar het huis van de centurio; thuisconsult, voor een buitenstaander.

Onderweg komt er een cruciaal moment in het verhaal. De eigen vrienden van de man brengen zijn allereigenste boodschap over. In zijn vrienden komt het hart van deze Romein open: Heere! Er zijn in het Evangelie van Lucas al best een aantal Romeinen genoemd; Augustus, Quirinius, Pilatus. Maar bij geen van allen is Jezus meer dan een randverschijnsel van hun eigen macht. Hier klinkt de eerste aanspraak direct in zijn koninklijke kracht: HEERE, Kurios. Boven alle machten uit erkent deze centurio de hoofdman over alle mensen: Jezus, de redder van jood en heiden. De vraag laat zich

stellen waarom de centurio afstand wil houden: erkenning van Jezus, bescheidenheid of wellicht een zekere reserve? Zonder de laatste twee te ontkennen, is het eerste wellicht de juiste interpretatie. Zijn eigen status komt daarmee in ander daglicht te staan: ik ben niet waard. Apart: een mens uit de upper ten die gewend is te inviteren en als vanzelf geïnviteerd te worden, hij belijdt dat zijn levenshuis niet de plaats is waar Jezus kan komen. De ontmoeting met de heilige van Israël maakt mensen bescheiden: Petrus (5: 8) roept zijn onreinheid uit en Johannes de Doper sprak: ik ben het niet waard om zijn schoenriem los te maken (3: 16).

De ontmoeting blijft – net als de genezing - op afstand, via via. Zelfs het komen naar Jezus is een stap te ver. Opvallend, de man die anderen in beweging zet, komt zelf niet in beweging. Tot een fysieke ontmoeting tussen beiden komt het niet. Het Evangelie blijft daarmee niet tussen de muren van zijn huis hangen. Niet via een onderonsje, maar en plein publique groeit het getuigenis aangaande Jezus. Met ieder woord wordt de macht van Jezus groter.

De centurio gebruikt het woord macht/exousia: een woord dat in de zending van Jezus dragend zal blijken te zijn. Hier, in de vroege momenten van het Evangelie, wordt dat al bevestigd. Jezus heeft de macht in hemel en op aarde, terwijl de centurio niet verder komt dan het hem toegewezen (hij heeft zijn superieuren!) deel. Maar daar weet hij vaardig en aardig mee om te gaan: ga, kom, doe en het gebeurt, het klinkt autoritair maar intussen blijkt hij in de menselijke maat te blijven: hij heeft vrienden en die ene slaaf, daar blijft hij om bewogen.

Hij verliest zich niet in aandacht voor zichzelf: U hoeft maar te spreken en mijn knecht zal genezen zijn. Sommige vertalingen hebben hier 'moet genezen'. Het is alsof het scheppende woord van God in de tijd van Jezus weerklinkt: de slaaf mag leven op de adem van zijn stem. God spreekt en het is er, de slaaf wordt gezond als Jezus' woord klinkt met macht. Geloven is de feiten voor waar aannemen, ook als ze nog niet gezien worden. De centurio verwoordt die verwachting. Eén woord en het is voldoende.

9. Toen Jezus dit hoorde, verwonderde Hij Zich over hem, en Hij keerde Zich om en zei tegen de menigte die Hem volgde: Ik zeg u: Ik heb zelfs in Israël zo'n groot geloof niet gevonden.

Verrast door vreugde. Jezus neemt de tijd voor zijn eigen emotie: verwondering. Wat Hij weet en voorziet, ontnemt Hem niet de onbevangenheid. Hij laat het toe, Hij laat het gebeuren. Het is een woord dat keer op keer terugkomt in het Evangelie: de mensen in de dagen van Jezus' geboorte verwonderen zich over alles wat geschied was, de omstanders als zij de wonderen zien, de centurio (nog eentje!) bij het kruis komt er zelfs door tot geloof. Van Jezus staat het er twee keer: hier in positieve zin en in Marcus 6: 6 in negatieve zin: verwondering over het ongeloof in Nazareth.

Van verwondering is het een klein stapje naar bewondering: de uitdrukking die Lucas gebruikt kan daarvoor gebruikt worden. Dat is wel heel apart gezegd: Jezus die deze mens bewondert vanwege zijn grote geloof. Wat een contrast: wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden, Jezus zelf zet hem

op een erepositie. Wat een geloof!

En nu draait Jezus zich naar de toeschouwers, de getuigen van het eerste uur, de hoorders van het woord. In die beweging wordt een vraag geboren: wat is jullie reactie? Een woord ter genezing ontbreekt, een woord tot geloofsgehoorzaamheid klinkt wel. Mild klinkt de aansporing erin door: waar is jullie geloof? Bovenal de blijdschap: zo'n vreemdeling die thuis raakt in het geheimenis van Gods liefde. Hij heeft het gevat; na zijn liefde voor het volk onderwerpt hij zich aan Jezus. Tot dusver staat hij op de eerste plaats in de categorie geloofsgenoten. Geloof is hierbij niet de kwantiteit van wetenswaardigheden maar de kwaliteit van het vertrouwen. Hij heeft zich eigen gemaakt wat hij over Jezus gehoord heeft. Het blijft evenwel ijsig stil bij de menigte; hopelijk niet voor lang!

10. En toen zij die gestuurd waren, in het huis teruggekeerd waren, vonden zij de zieke slaaf gezond.

Het mag opvallend genoemd worden dat de man die anderen in beweging zet en Jezus vraagt om naar hem toe te komen, zelf niet in beweging komt. Tot een fysieke ontmoeting tussen beiden komt het niet. Het plaatje wordt omlijst: het woord bedient de slaaf op afstand (Jezus zegt geen woord!), genezen en wel is hij thuis. Met de genezing is de geneesheer voortaan in zijn woning aanwezig. Jezus komt trouwens niet over de drempel, maar dat is niet omdat Hij hier niet wil zijn. Hij hoeft hier niet meer te komen, want Hij is er al, in het centrum van dit huis, in het hart van deze mens, waar Hij woning vindt.

4. Preek

4.1 Opmerkingen en overwegingen

- Repareren is vaak duurder dan vervangen. Dat geldt helaas niet alleen voor apparatuur maar vaak ook voor de mens. Hoeveel waarde heeft een mens? Ligt er aan waar hij woont, welke positie hij heeft.
- In onze wegwerpmatenschap wordt soms achteloos met een mensenleven omgegaan, letterlijk en figuurlijk. Je bent goed zolang je optimaal presteert, maar bij een reorganisatie vlieg je er zomaar uit.
- Deze soldatenleider hij is kei-hartelijk.
- Vraag naar menselijke verhoudingen: de centurio als rolmodel voor de christen. Hij is een mens die sociaal bewogen is, een aparte relatie met zijn ondergeschikte heeft, betrokkenheid op het volk Israël en de bescheidenheid zelve is.
- Welke positie nemen we in? Gaan mensen in onze omgeving ons ter harte en brengen we ze bij de Heere God, in de roeping tot hun redding, in welke nood ook?
- Gebruik maken van je netwerk. De centurio kent allerlei mensen, ook buiten zijn eigen directe (geestelijke) leefwereld. In hoeverre hebben we cross-culturele contacten?

- De man blijft enigszins op afstand. Goed om in gehoor/zichtbereik van mensen te zijn met het goede Woord van God.
- Verwondering, bewondering zelfs: durven we het uit te spreken als iemand tot geloof komt, uit het geloof leeft? Wat gaaf! Inderdaad: het is een gave!
- De zending leert ons om de vragen naar heling, genezing de aandacht te geven, die het waard is: Jezus heeft er zijn machtswoord over uit gesproken. In de uitbreiding van het koninkrijk komt het vaak aan de orde: genezingen. Zijn er ook de letterlijke tekenen van? In hoeverre zijn we daarmee bezig?
- De gezanten/vrienden zijn intermediairs voor de vraagsteller: nemen we die positie in? Buitenstaanders kunnen kerkmensen soms nadrukkelijk ervaren als iemand die contact kan leggen met God: bij alle misverstand die dat kan oproepen, is het ook een geweldige mogelijkheid om voor mensen te bidden, mensen op de weg van het geloof verder te helpen.
- Gelovigen worden soms gezien als mensen die het wel verdienen omdat ze zo goed zijn: een mooie gelegenheid om eens een stapje verder te zetten en in alle eerlijkheid het 'onwaardig' daar tegenover te zetten.
- Is het niet irritant: zo'n mens die vanwege zijn geld en goede daden denkt een streepje voor te hebben?
- De oudsten maken zich druk om de buitenkant; de vrienden tonen de binnenkant.
- Geloof is de eenvoud zelve: als God spreekt, is het genoeg!
- Het ene huis treedt Jezus binnen, bij een volgend blijft Hij op afstand: het werk van God is altijd weer verrassend anders.
- Bij alle aandacht voor de centurio als centrale figuur in deze perikoop, blijft Jezus in het grote geheel van het Evangelie uiteraard de persoon op wie alle licht valt.

4.2 Focus en functie

Focus, 'wat is de boodschap van de preek?' In de preek wil duidelijk gemaakt worden dat het evangelie op verrassende plekken gehoor vindt: bij de centurio toen maar ook anno nu. Op onverwachte momenten blijkt er geloof te zijn. De reactie daarop is er één van hemelse vreugde.

Functie, 'wat wil deze preek bereiken?' Dat wij 'open' zijn voor het verrassende werk van Gods Geest en de vreugde over de geloofskracht van medechristenen uiten.

Alternatieve insteek is meer in te zoomen op de centurio als rolmodel: zijn houding als voorbeeld voor onze houding. Denk daarbij aan het gebruik dat hij maakt van zijn netwerk en de betrokkenheid op de medemens.

Ten slotte: schrijven is schrappen.

5. Preekbespreking

Enkele vragen als suggestie om de preek te bespreken. Ze zijn bedoeld als aanzet tot een gesprek.

- a. Zijn er naar aanleiding van de preek vragen of opmerkingen? Wat sprak je aan? Waar heb je moeite mee?
- b. Zending verbindt mensen met God, elkaar, de gemeente. Voor wie kun jij een netwerker zijn?
- c. Slaven waren niet de voornaamste mensen van de samenleving. Hoe ga jij om met mensen die minder hoog op de sociale ladder staan?
- d. Bidden: dat is mensen bij Jezus brengen. Wie neem jij mee naar het Vaderhart van God?
- e. Verrast door vreugde: deel met elkaar wat het je deed dat iemand in je omgeving tot geloof gekomen is. Als je die ervaring niet hebt, laat je verrassen door het getuigenis van een ander!

6. Liturgie

Liederen:

- Psalmen Oude Berijming:
 - 33 vers 2, 3, 5 en 11
 - 35, 13
 - 40 vers 2 en 8
 - 67
 - 86 vers 5
 - 95-99
 - 146 vers 1 en 3
- Psalmen Nieuwe Berijming:
 - 33 vers 2, 3, 7 en 8
 - 40 vers 3 en 7
 - 67
 - 95-99
- Liedboek vd Kerken:
 - 21 vers 1 en 7
 - 281
 - 431
 - 444

- Evangelische Liedbundel:
 - 387
 - 390
 - 392
 - 393

- Op Toonhoogte:
 - 40
 - 61
 - 183
 - 288
 - 306

7. Zendingsverhaal, een voorbeeld van ‘verrast door vreugde’ – om eventueel te gebruiken in de preek

Takashi Kurachi is een zo'n echte young professional die in het centrum van Tokio werkt. Een kind van de welvaart, die een goede opleiding kreeg, een mooie baan in de IT vond en zijn zaakjes als dertiger goed voor elkaar had. Maar toch. Het gevoel dat er meer was knaagde. Hij correspondeerde er met een buitenlander over en die verwees hem naar een splinternieuwe kerk in hartje Tokio. Als Kurachi eraan terugdenkt, glimlacht hij. "Ik dacht dat christenen aparte mensen waren. Er zijn nauwelijks kerken in Japan en dat er een zou zijn waar ik werk, had ik helemaal niet gedacht. Ik vatte moed, zocht meer informatie over deze kerk op internet en ging op een zondagmiddag naar een dienst. Dat is nu twee jaar geleden. Ik was aangenaam verrast. De sfeer voelde heel vertrouwd en ik ging vanaf dat moment elke zondag naar de kerk. Ook werd ik lid van een kring die doordeweeks vlakbij mijn kantoor bij elkaar komt en waar ik nog meer van de Bijbel kon leren. Ik kon daar met al mijn vragen terecht. Wat ik leerde had ik in Japan nog nooit eerder gehoord. Toch vond ik het moeilijk om christen te worden. Wel werd ik steeds vrijmoediger als ik bad. Zo vroeg ik God op een avond: 'Als u echt bestaat, kunt u mij dan een teken geven?' Dat kwam een paar maanden later. Geert en Eline de Boo organiseerden een kimono-zomerfeest en dat sprak mij als Japanner bijzonder aan. Helaas moest ik werken, maar het bijzondere was dat alle afspraken die ik die dag had, werden afgezegd en ik toch naar het feest kon. Op weg naar de feestlocatie raakte ik de weg kwijt. Opeens kwam er een vriend uit de kerk naast me lopen en hij wees me de weg. We raakten aan de praat en hij vroeg me of ik geloofde dat Jezus aan het kruis voor onze zonden gestorven was. Ik antwoordde dat ik dat geloofde. 'Geloof je ook dat Hij op de derde dag is opgestaan van de dood?' Opnieuw antwoordde ik bevestigend. De vriend zei dat ik zojuist mijn geloof beleden had. We hadden een geweldig feest en ook daar klonk dat bevrijdende nieuws van Jezus. Op weg naar huis realiseerde ik me dat ik deze avond Gods nabijheid had ervaren. Dit was het begin van mijn geloofsreis. Dat jaar werd ik met Kerst gedoopt en nu volg ik een leiderschapstraining om mijn geloof te delen!"

Geert en Eline de Boo zijn kerkplanters in Tokio, Japan. Zij zijn uitgezonden in 2003. U leest meer over het kerkplantingswerk in Japan op www.geloveninjapan.nl. Het verhaal over Takashi is opgenomen in het februari-nummer 2013 van het GZB-magazine Alle Volken.